

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ-1732/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, kao drugostupanjski sud, po sutkinji Vesni Kuzmičić, temeljem nacрта odluke više sudske savjetnice Katarine Bižaca, u pravnoj stvari tužitelja A. H. d.o.o., Z., OIB: ..., zastupan po punomoćniku T. Z., odvjetniku iz Z., protiv tuženika I. B. iz R., OIB: ..., radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-810/2019-6 od 22. srpnja 2020., dana 9. prosinca 2020.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Povrv-810/2019-6 od 22. srpnja 2020.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odlučeno je kako slijedi:

"1.Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnoga bilježnika M. D. Š. iz R. poslovni broj Ovr-1893/19 od 16. rujna 2019. kojim je tuženiku naloženo tužitelju isplatiti iznos od 2.745,88 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, tekućom na iznos od: - 2.745,88 kn od 17. srpnja 2018. pa do isplate, te u dijelu kojim je tuženiku naloženo nadoknaditi tužitelju nastali javnobilježnički trošak u iznosu od 812,50 kn sve sa zakonskom zateznom kamatom.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu mu troškova postupka."

Protiv navedene presude tužitelj je podnio dopuštenu i pravovremenu žalbu, zbog žalbenog razloga bitne povrede odredbi parničnog postupka iz članka 353. stavka 1. točke 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje u tekstu: ZPP).

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Predmet spora predstavlja tužbeni zahtjev tužitelja prema tuženiku za isplatu iznosa od 2.745,88 kuna sa zakonskim zateznim kamatom, na ime troška mobilnog telefona.

Tužbeni zahtjev odnosi se na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 10.000,00 kuna, dakle radi se o sporu male vrijednosti (članak 458. stavak 1. ZPP-a), pa se presuda može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6. 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

Prema odredbi članka 467. stavka 1. ZPP-a presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ovoga Zakona i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Prema tome u sporovima male vrijednosti se presuda ne može pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, što znači da je drugostupanjski sud kod odlučivanja o žalbi vezan za činjenični supstrat spora koji je utvrdio prvostupanjski sud.

Odredbom članka 9. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO-a), je propisano da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršavati svoje obveze i odgovorni su za njezino ispunjenje (načelo dužnosti ispunjenja obveze). Odredbom članka 65. stavka 1. ZOO-a je propisano da na temelju obveze vjerovnik je ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a dužnik je dužan, u cijelosti, ispuniti je.

Temeljem odredbe članka 219. stavka 1. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

Odredbom članka 221.a ZPP-a je propisano ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Odredbom članka 461.a stavka 3. ZPP-a propisano je kako je postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga tužitelj dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog, iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica.

Odredbom članka 461.a stavka 6. ZPP-a je propisano da stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu ili u podnescima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

Iz sadržaja spisa, u bitnom, proizlazi:

- predmetni postupak pokrenut je podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave po kojem je doneseno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnoga bilježnika M. D. Š. iz R., poslovni broj Ovr-1893/19 od 16. rujna 2019., protiv kojeg rješenja je tuženik podnio prigovor pa je rješenjem, poslovni broj Povrv-810/19 od 27. studenog 2019., stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi od 16. rujna 2019. u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovoru protiv platnog naloga.

- rješenjem, poslovni broj Povrv-810/19 od 27. studenog 2019., kojim je stavljeno izvan snage rješenje o ovrsi od 16. rujna 2019. u dijelu u kojem je određena ovrha tužitelj je upozoren da je u postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog

naloga dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog, iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoj zahtjev i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica (članak 461.a stavak 3. ZPP), a navedeno rješenje kojim je ukinut platni nalog tužitelj je uredno zaprimio 29. studenog 2019. (dostavnica na listu 16 spisa).

S obzirom da tužitelj, iako upozoren na sadržaj odredbe članka 461.a stavka 3. ZPP-a, u roku od 15 dana od primitka rješenja kojim je ukinut platni nalog, a koje rješenje je zaprimio 29. studenog 2019., nije iznio činjenice na kojima temelji svoj zahtjev niti je predložio dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, nego je tek podneskom od 27. svibnja 2020. neposredno pred pripremnim ročištem iznio činjenice na kojima temelji svoj zahtjev te predlaže dokaze, ne iznoseći opravdane razloge zbog kojih to nije učinio u za to propisanom zakonskom roku, pravilno je sud prvog stupnja postupio kada činjenice na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev i predložene dokaze za utvrđivanje iznesenih činjenica, iznijete u podnesku od 27. svibnja 2020. nije uzeo u obzir jer su iznijeti protivno odredbi članka 461. a ZPP-a.

Žalbeni navodi tužitelja u kojima ističe kako je sud prvog stupnja pogrešno primijenio odredbe članka 461. a ZPP-a, su ocijenjeni kao neutemeljeni.

Kako tužitelj nije dokazao niti osnovu niti visinu svog zahtjeva, pravilnom primjenom pravila o teretu dokazivanja (članak 221.a ZPP-a) zahtjev tužitelja za isplatu je odbijen kao neosnovan.

Kako nisu ostvareni istaknuti žalbeni razlozi tužitelja, i jer ovaj drugostupanjski sud ne nalazi ostvarenje žalbenih razloga na koje pazi po službenoj dužnosti (članak 365. stavak 2. ZPP-a u vezi članka 467. stavka 1. ZPP-a) na temelju odredbe iz članka 368. stavka 1. ZPP-a je odlučeno kao u izreci ove drugostupanjske presude.

U Splitu 9. prosinca 2020.

Sutkinja
Vesna Kuzmičić